

Dictum

Artikel 4, lid 1, van richtlijn 79/7/EEG van de Raad van 19 december 1978 betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een regeling van een lidstaat, zoals de in het hoofdgeding aan de orde zijnde regeling, volgens welke het bedrag van het premiegebonden ouderdomspensioen van een deeltijdwerker wordt berekend door een basisbedrag, dat wordt vastgesteld op basis van de werkelijk ontvangen beloning en de werkelijk betaalde premies, te vermenigvuldigen met een percentage dat afhangt van de duur van de periode van premiebetaling, waarbij op deze periode een verlagingscoëfficiënt wordt toegepast die gelijk is aan de verhouding tussen de werkelijk verrichte deeltijdse arbeidstijd en de door een vergelijkbare voltijdse werknemer verrichte arbeidstijd, verhoogd met toepassing van een coëfficiënt 1,5, aangezien deze regeling vrouwelijke werknemers in vergelijking met mannelijke werknemers bijzonder benadeelt.

(¹) PB C 190 van 4.6.2018.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 8 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vrhovno sodišče — Slovenië) — Jadran Dodič/Banka Koper, Alta Invest

(Zaak C-194/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Sociale politiek — Overgang van ondernemingen — Richtlijn 2001/23/EG — Artikel 1, lid 1 — Werkingssfeer — Criteria voor de beoordeling van de overgang — Overdracht van klanten — Overdracht van alle financiële diensten van een bank aan een beursonderneming met uitsluiting van de overdracht van personeel)

(2019/C 230/16)

Procestaal: Sloveens

Verwijzende rechter

Vrhovno sodišče

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jadran Dodič

Verwerende partij: Banka Koper, Alta Invest

Dictum

Artikel 1, lid 1, van richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen, moet aldus worden uitgelegd dat de overname door een tweede onderneming van de financiële instrumenten en andere activa van klanten van een eerste onderneming, na de stopzetting van de activiteit van laatstgenoemde, op basis van een overeenkomst waarvan de sluiting op grond van de nationale wettelijke regeling verplicht is, ofschoon de klanten van de eerste onderneming vrij blijven om het beheer van hun effecten niet aan de tweede onderneming toe te vertrouwen, een overgang van een onderneming of een onderdeel van een onderneming kan vormen wanneer het bestaan van een overdracht van klanten is vastgesteld, hetgeen de verwijzende rechter moet beoordelen. In dat verband is het zelfs zeer grote aantal klanten dat daadwerkelijk is overgedragen op zich niet doorslaggevend voor de kwalificatie van „overgang” en heeft de omstandigheid dat de eerste onderneming als niet-zelfstandig commissionair samenwerkt met de tweede onderneming, in beginsel geen invloed.

(¹) PB C 190 van 4.6.2018.